

25.347

Muzeul
Literarilor
Române

Când mugurul dă în floare...

Am trăit?

Am visat?

Nu știu...

Când mă uit îndărătul omu,
de la amni depărtat, cu copilăriea mă
mă la zilele de ieri, de aaltăieri,
viata mi se pare un basm mufier-
nit de lung, adeseori năprăit de
prunus, pe care eu însumi mi l'eu
și promisat. Astăzi, când m'au
nutărit că l'exteru pe hărtie,
mă amint reger dacă tot a-o m
spun s'a petrecut aerea, sau dacă
multe alie de m'au fost cunșu-
o rompiți amăfine a muritei. Că
că am e pe de a'ntregul vîna

mes. Au vedut atâtea într'o exi-
tență de oare bogată în evenimente,
cum citit, cum scribit, cum are
atâtea, încît nu poate fi de mirare
că limitata memorie omenească
confundă unora fapturi și că, altora,
imaginația le înflorisește. Memorie
și imaginația, ite de unacum
naște. Memorie ne trădează;
imaginația ne minte. Trădarea
are cum și nepartabilă răco; nu-
deputăm să dăm ni deomenii și vie-
ța. Dar ~~fantazie~~ ^{fantazie}? Dar poezie?
Dar minciuna într'un cârmător? Cum
n'î rezistă? De prezintă în culor-
are de înafurime, are de adre-
mentitoare. Nu face rău omului.

Impulsive. Acaptele urăciunilor. (3)
Mobilierul păcatelor. Indulgente re-
muzicările. Te ia brăzdar de mare
și purtându-te pe lângă spectacolele
bide ale lumii, îți cinți unor la
urechi: - me te vite într'acolo,
primete ^{mai bine} ~~în~~ ^{me} ~~me~~, spre cer, spre stele,
oruști! Nu! și cum ai atâr cu
ochii te poroc, ca vite. Iti ri-
dici fațete. Și iată-te jurat pe
aripile fanteziei.

Mă văd departe, departe, - ce
purta un ochian ortal, de-a'ndoa-
ră; - o fărâșă de ou, ^{un bot de carne} ~~în~~ ^{în} ~~în~~, ~~în~~, ~~în~~,
și îngrozit, și încântat, jurat pe brate
de asupra unei mulțimi imense
de capete apitete. E prima imua-

fine luminose în ceea mi-a dat ⁽⁴⁾
viața. Mi-au ^{explicat} ~~dat~~ 2 dezeci și șapte
de ani ^{mai târziu} din jurul meu. Aveam fost
doi ani sau un an și jumătate. Un-
chiu-meu, Nivoni, fusese alts di-
putat de Tulova; alezătorii lui
veniseră cu mine și cu cei ai' Caelene.

Ungherera arodia. Zi vedeam, de
le ^{le înălțăm} ^{perchului}
~~me vitorul~~ din strada prin grante
date în literă. Cantau. Strigau
cât în ținele gure. Unchiu-meu le
vorbu. ~~Si ce mai~~ Ghemuctu în
brutale omamă, au impură, dăci
au mi încați înaynatte, cu în
clipe acce eram număi ochi și
urechi. De-adătu, în toată per-
actă, unchiu-meu, 'a vitoro spae
mori, cu 'a omamă din brutale
omamă, și ridicându. mi, în
(stăru)

vozul multoniei care urle bitand
din palme si din picioare; a strigat:

- Iata, ne vitamul nostru saumbete!

Teutun lamurirea cititorilor de
as trebie nu precizes ci merile
aretor si om pulita francos murire
cau pe vremea aceea. Nime mai
si use hui urmasii de cet cocerea
inui name seculup contraparenider
si eguderit probabil de curtes
curtes lui accente. si ierari nomic
mai

Treptii personal

În marele și sfânta Vinere a Septe-
lor, - care cădea într-o zi de 13 ale
lunii în anul aube, - carișie se poze
Săoeră și a suflet. cu cură'n' răs. Mă-
mie om'i se ze plec. Nimeni om'i
întră în vze. Se răsita din car semin
la coana gurateasă, fance curvite,
de inpravi, jriimeu lui Dumnezeu nu altceea,
caie fance murendu la nedre odomi-
oră, și care om'i auam om'ere de
lepidat. Timpul de tota ofintă calen-
drualeu ortodox pe bital Trică, descă-
lul bisericii, om' blajin, răspar, ~~detaxa~~
și răspară. surac de dăb, dar care
știa se de răs tropendi, octoial, tot
liturgiile de jute car, Sfânta Evanghe-
lie din scoarță în scoarță, și car se de-
amuză ane un glă și mes are de

(3)

Erani totuși în atonici. Hui pichele rarijale
în vine și au'ez, și sunt la întinere și au'ez
și cu or'cine, Jutu au' au' sau totuși ges
pate Jocu acortitat și condonilor de la part,
numitile Jutu și pispitad paperi. Trezit
cu noaptea în cas, de câte ori au' libestomana
pe afuridul de oureș, care încet și
capiu trazoni, cu naturile într'o mână, cu
furnitute realaste și Jutpului ramicu
apre oureș, te drunul de la țara la țară,
au' iscorbie te Jut și stupori dau cu
au'it noul ondie de plad nouit de
stapiriu, deo au' ^{prin parte locale} casoriti și unole
~~atrasere~~ avontu în ondie parte nouit
și dard și ex. și au' cunuta din parte
au' ^{deci au' în liberile țară} și tray de a drestel la case paper,
cye au' aralou și au' Jildes cu
din tot și au'it. Stralouid Jutp
te trazuul lepart al ulor două floche
de la linge ourecolu și au'it de - 8

Partea și de altă a utilizării murei îndolung (4)
locate pe o rână de pământ și în fost gura
și se privesc sub greutatea acoperiturii
de zădărit, cum și în cele câte o du-
gheră în murei protejtoare cu ~~acoperit~~ ^{omolizant}
ei de trunchi, dar este și de murei
și de durabilitate, cum și-a fost prin
ovăzilor murei în amă convinge. și cum
nu-a făcut rău, de cum s'au apăs
murei, ogile în gura ~~partii~~ unei parti
murei de stăpă sculptat cu un plectru
și așezate de ~~pe~~ ^{cu} acoperi de țigle, cu
la acoperirea bazei. Așezate în
mure. În fund, printre arbori și vite
de vie apăsate pentru a stăpăni, se
~~murei~~ ^{murei} bazei, ~~date~~ ^{date} ~~prospet~~ ^{prospet}.
Zău în dreapta curții, cu peretele și
prospet cu vâle, închișurat cerda-
cului reflectă ca un caz de murei,

15
când, popii. Mi-a plîntat de cum am
dat ochii cu dîr. Dar cînd mi-a mîs mîni
albi, la omîni a fost proprietarul ei. Mai
rar era popii! dat în spate, pro la
craful, rîmpo ca un faun, mîndru de el
și de burtă pe care și-o pînta mîntă ei
pe sfîntul odorn, vîră d'a mîntă plînt
rîndul avel cu pur, cu ochii, în toată
mîndru, dîndu pîntă și-ale fîntă, și cu ne-
rul barocul care lumina dînd în amîntă
mîntă cu fîntăle rînd de la cesle
claudetone. Dînd dînd vîră și-
cînd mîntă mîntă mîntă și-
trî gîlbenu pe lînt dînd pîntă adînd
dînd pîntă, și-
cînd carbocera pîntă mîntă-
retul, scîntînd și curîntul casii.

- Carbocera e a pîntă, și-a pîntă
rînd pîntă. Ea și cu mîntă curînt pîntă
pîntă, cu cu e mîntă mîntă. Fi.

^{ni te stuporati}
Si dat in Rivier... Vintu'noa, si, in (6
te vada domum doctus et paucis mi
est... o chemi el, pe cond, tapereuse
ce apropiu cu mentri aporito, dar cu ochii
si brucele puerul tantaroul... nu t-o
dau unu, pindru'ne pe de unu,
o'i si vrad si dte, de, ce unu la
can leu, nu au te impurzi unu
apito la uli diavolul.

Tu'i jura cu ochiul in armonia
arta, narone unu me'cul jete, ~~tu'i~~
~~de'ni jalonu~~ puerul'o cu unu de
~~portul~~
~~autentica~~, histonul'o unu ca o unu
jideru cu letul palomei gure luea,
si vradu' dte jindal petolu' d'o
mede sbitoru-se nule portule tu'i.

Anu mi-ane jurent intraru, vtru'o
di nouate a dule de los unu, si
cane pupu. An si ce puet cu apau

cu ni oca trit într'acea ca în aerul. (2
lui Anraam. Odaile erau încăpi-
toare, mobilate cu teșturi ce și mai
numite, dar cu scurte în culori vii
reținu pe peret, pe podile și pe dinău,
și măurate parca în oglinzi de
burușe și lăptosă. În dreptul
aveam un fel de saloane, ~~în stanga~~
~~interior~~ și care l'au transformat
din primul zău în cabinet de consul-
tate; în stanga aveam intercal,
a
1

TABLA INMUȚIREI

1									
2	2								
3	6	9							
4	8	12	16						
5	10	15	20	25					
6	12	18	24	30	36				
7	14	21	28	35	42	49			
8	16	24	32	40	48	56	64		
9	18	27	36	45	54	63	72	81	
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100